

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem v právní věci

žalobkyně: **R. V.**
bytem X
zast. Mgr. Vojtěchem Rossmanithem, advokátem
sídlem AK Mezírka 775/1, Brno

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne X, č.j. X, ve věci odnětí invalidního důchodu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne X, č.j. X **s e z r u š u j e** a věc **s e v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **j e p o v i n n a** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 21 550, 10 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně, Mgr. Vojtěcha Rossmanitha, advokáta se sídlem Mezírka 775/1, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

- I. Vymezení věci

1. Žalobkyně brojila svou žalobou proti rozhodnutí žalované ze dne X, č.j. X, jímž byly zamítnuty její námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 30. 9. 2024, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl žalobkyni podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a ustanovení § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) odňat invalidní důchod.

II. Žaloba

2. Žalobkyně nejprve zrekapitulovala průběh správního řízení. Žalobkyně namítala, že žalovaná se nevypořádala s její námitkou, z jakého důvodu po 7 letech došlo k odnětí invalidního důchodu. Není rovněž odůvodněno, z jakého důvodu je nově dle posudkové lékařky Institutu pro posuzování zdravotního stavu námitkového řízení (dále též „IPZS NŘ“) za rozhodující zdravotní postižení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti hodnoceno zdravotní postižení dle kapitoly VI, položky 8 přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhl. č. 359/2009 Sb.“).
3. Žalobkyně dále uvedla, že v dubnu roku 2017 prodělala ve spánku masivní krvácení do mozku, které zapříčinilo její aktuální zdravotní stav. Do dnešního dne se její stav nelepší, naopak se důsledky levostranné hemiparézy zhoršují. Žádná lékařská zpráva založená do spisu neodůvodňuje přehodnocení jejího zdravotního stavu. Sama žalovaná se pak v roce 2019 vyslovila tak, že zlepšení zdravotního stavu nelze očekávat, a proto ani nebyla stanovena kontrolní lékařská prohlídka. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu pak žalobkyně uvedla, že lékařské posudky jsou nepřezkoumatelné, stejně jako rozhodnutí žalované.
4. Žalobkyně dále v žalobě popsala zdravotní komplikace a s tím související potíže. Rovněž namítla, že v jejím případě byly důvody pro aplikaci § 3 vyhl. č. 359/2009 Sb.

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve svém vyjádření především uvedla, že v posuzovaném případě byl vypracován posudek IPZS NŘ, který splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a který se vypořádá se všemi rozhodujícími zkušenostmi. Posuzující lékař přitom jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Žalovaná navrhla provedení důkazu posudkem Posudkové komise MPSV ČR (dále jen PK MPSV), která je ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb. povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pro účely přezkumného řízení.

IV. Jednání před soudem

6. Právní zástupce žalobkyně při jednání především odkázal na žalobu. Posudek je jednoznačný, přičemž žalobkyně je invalidní, a tudíž je rozhodnutí nesprávné.
7. Žalovaná při jednání především odkázala na vyjádření k žalobě a dále uvedla, že s ohledem na závěry posudku PK MPSV nechá rozhodnutí na úvaze soudu.

8. Soud provedl dokazování posudkem PK MPSV ze dne 3. 4. 2025. Žalovaná se k posudku nevyjádřila. Žalobkyně souhlasila s posudkem. Plyne z něj, že žaloba je důvodná a rozhodnutí je nesprávné.

V. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Soud předně k věci uvádí, že právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 ZDP, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 ZDP platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
11. Soud dále k věci uvádí, že správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platí, že ministerstvo práce a sociálních věcí posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Institutu posuzování zdravotního stavu; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20, přístupný na www.nssoud.cz). Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).

12. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).
13. Soud k věci tedy dodává, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti představuje odbornou medicínskou otázku, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí, též znalosti z oboru posudkového lékařství a jejíž posouzení je zákonem svěřeno posudkovým orgánům (srov. § 4 odst. 2, § 8 a § 16 a zákona o provádění sociálního zabezpečení). Odborné posudkové závěry ovšem nepodléhají hodnocení soudu z hlediska jejich správnosti, neboť k tomu soudci nemají odborné lékařské znalosti. V posudku musí být uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení je považováno za jeho rozhodující příčinu. Za rozhodující příčinu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity). Procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudková komise je povinna odůvodnit zařazení zdravotního postižení pod konkrétní položku uvedené přílohy i určení míry poklesu pracovní schopnosti v rámci rozpětí stanoveného v jednotlivých položkách, včetně případného navýšení podle § 3 téže vyhlášky. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.). Podle § 3 odst. 1 téže vyhlášky, *v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.* Podle 3 odst. 2 téže vyhlášky *v případě, že dlouhodobě nepříznivý*

zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podle § 3 odst. 3 zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle [odstavců 1 a 2](#) nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.

14. Soud k věci rovněž uvádí, že úkolem posudkových lékařů i PK MPSV primárně není vyšetřování posuzovaných osob, ale pouze posudkové zhodnocení nálezů klinických lékařů, které jsou pro vypracování posudku podkladem. Lékaři posudkové komise sice mohou v případě pochybností o průkaznosti některých nálezů provést při jednání orientační vyšetření posuzované osoby, není to však zákonem vyžadováno; případné závažné pochybnosti o zdravotním stavu by musely být řešeny vysláním posuzované osoby k vyšetření na některém z klinických pracovišť (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2017, č. j. 3 Ads 254/2016-64).
15. Krajský soud doplnil dokazování posudkem PK MPSV ze dne 3. 4. 2025. PK MPSV zasedala ve složení předsedy komise a odborného lékaře z oboru neurologie. Žalobkyně byla jednání komise přítomna. V **diagnostickém souhrnu** je uvedeno: *a) Stav po intracerebrálním krvácení v oblasti pravého thalamu s provalením do 3.komory mozkové 19. 4. 2017, konzervativní léčba, reziduálně lehká levostranná centrální hemiparéza, paréza n. facialis vlevo, mydriasa vlevo, b) Stp. operaci zkříženého vazů levého kolene 2019, c) Stp. fraktury pravého zápěstí 2009, stp. distorzi levého hlezna 2022. V posudkovém hodnocení PK MPSV je mj. uvedeno, že z posudkového hlediska – reziduální neurologická symptomatika po mozkovém krvácení z r. 2017 je setrvalého charakteru – ve srovnání se staršími neurologickými zprávami nedošlo u žalobkyně k progresi této neurologické symptomatiky, která je opakovaně všemi neurologickými vyšetřeními hodnocena jako lehká s akcentací v levé ruce. Dle posudkových kritérií uvedený zdravotní stav odpovídá cévnímu postižení mozku dle kap. VI., pol. 1 b) – lehké funkční postižení – lehká porucha motorické a senzorické a řečové, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi, popřípadě s využitím kompenzačních mechanismů a prostředků. Stav neodpovídá středně těžkému funkčnímu postižení dle 1 c) ani těžkému funkčnímu postižení dle 1 d), neboť nebyly prokázány středně těžké ani těžké motorické, senzorické, řečové nebo kognitivní dysfunkce. Stran hodnocení pol. 1), tj. lehkého funkčního postižení je hodnota poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20–35 %, což znamená žádná invalidita nebo maximálně invalidita 1. stupně. Žalobkyni byl pro její zdravotní stav přiznána invalidita 1. stupně v roce 2017, v té době byla studentka VŠ, při následné KLP – stále jako studentce VŠ byla invalidita stupně uznána trvale z důvodu prakticky neměnného zdravotního stavu. Bylo tedy zřejmé, že při daném zdravotním stavu je pokles pracovní schopnosti očekáván i přes výhledové dosažené VŠ vzdělání. Žalobkyně nyní pracuje v plném úvazku jako účetní, nicméně zjištěno, že má umožněné zaměstnavatelem v maximální míře využívat možnosti pracovní úlevy, tj. konkrétně práce z domu, do zaměstnání dochází maximálně jednou týdně. Dále trvá handicap vyplývající z postižení levostranných končetin, zejména levé ruky pro jemnou motoriku a úchopovou schopnost, trvá lehká porucha řeči. Žalobkyně s tímto handicapem pracuje jako účetní, s možností využít pro sebe vyhovujícího pracovního tempa v rámci HW. Pracovní zařazení a umožněné podmínky jsou pro ni v této podobě vyhovující, nicméně se zjištěným zdravotním stavem a jako VŠ je limitována pro výkon některých činností se zvýšenými nároky na výkonnost, efektivitu,*

vedení a řízení, které by byly při uvedeném vzdělání očekávatelné. PK MPSV Brno tedy nadále shledává podklad pro zvolení horní hranice procentní sazby pro lehké funkční postižení. V posudkovém závěru je pak mj. uvedeno, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo cévní postižení mozku s reziduálním lehkým funkčním postižením. Pokles pracovní schopnosti je hodnocen dle kapitoly VI, položka 1 b) vyhl. č. 359/2009 Sb. ve výši 35 % (rozpětí 20 – 25 %). Rozhodující postižení je hodnocena na horní hranici rozpětí. Pro další navýšení nebyl shledán podklad ve zdravotním stavu. Jedná se o invaliditu I. stupně dle platné legislativy. S uvedeným zdravotním stavem byl schopen vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na kvalifikaci.

16. Žalobkyně k posudku uvedla, že s tímto posudkem souhlasí a nemá proti němu připomínky.
17. V posuzované věci soud vyhodnotil posudek PK MPSV ze dne 3. 4. 2025 jako posudek splňující všechny formální náležitosti ve smyslu § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Posudek byl vypracován PK MPSV zasedající v řádném složení za účasti lékaře s odborností neurologie. Žalobkyně se zasedání komise zúčastnila. Dle názoru soudu byl tedy komplexně zhodnocen její zdravotní stav, a to nejenom na základě lékařských zpráv, přičemž k objektivnímu posouzení zdravotního stavu PK MPSV provedla sama její zdravotní prohlídku a vyšetření.
18. Soud k věci dále uvádí, že u žalobce se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, přičemž jeho rozhodující příčinou je cévní postižení mozku s reziduálním lehkým funkčním postižením. Jedná se o kapitolu VI (Postižení nervové soustavy), položku 1 (Cévní postižení mozku, míchy, dětská mozková obrna) písm. b) (lehké funkční postižení, lehká motorická, senzorická, řečová nebo kognitivní dysfunkce, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi nebo je možno je vykonávat s využitím kompenzačních mechanismů a prostředků) přílohy k vyhl. 359/2009 Sb., s mírou poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20 – 35 %. PK MPSV pak pokles míry pracovní schopnosti hodnotila na horní hranici, tj. 35 %. Celkově tak pokles pracovní schopnosti činí 35 %. V souhrnu tedy krajský soud shledal, že předložený posudek PK MPSV je po stránce obsahové úplný a přesvědčivý, a splňuje tak požadavky kladené judikaturou na to, aby mohl být stěžejním důkazem o invaliditě žalobkyně. Dle PK MPSV pokles pracovní schopnosti žalobkyně činil 35 %, tj. žalobkyně dosáhla na invaliditu prvního stupně.
19. Jak plyne ze shora uvedeného, tak soud považuje posudkové hodnocení PK MPSV v Brně za úplné a přesvědčivé, neboť komplexně zhodnotilo zdravotní postižení žalobkyně. Krajský soud tak považuje skutkový stav doplněný předmětným posudkem PK MPSV za řádně zjištěný a úplný. Vzhledem k tomu pak bylo třeba dát žalobkyni za pravdu v jejich žalobních námitkách v tom směru, že provedeným dokazováním bylo zjištěno, že skutečně k datu vydání napadeného rozhodnutí ji bylo třeba považovat za invalidní v prvním stupni ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) ZDP, neboť pokles její pracovní schopnosti činil 35 %. Krajský soud tedy shledal, že napadené rozhodnutí, jímž bylo zamítnuty námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované o odnětí invalidního důchodu, bylo vydáno na základě nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu a zrušil ho tak výrokem I. tohoto rozsudku ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

20. V dalším řízení je žalovaná povinna vydat ve věci přiznání invalidního důchodu žalobkyně nové rozhodnutí o jejích námitkách ve smyslu § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalovaná bude v dalším řízení o invalidním důchodu vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedeného dokazování v tomto soudním řízení (§ 78 odst. 6 s.ř.s.) a bude z něho vycházet při novém posouzení žádosti o přiznání invalidního důchodu žalobkyně.
21. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyni přiznal soud náhradu nákladů právního zastoupení. Podle ustanovení § 9 odst. 2 ve spojení s ustanovením § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, ve znění účinném do 31. 12. 2024, platí, že v řízení o žalobě ve věci nároků fyzických osob v důchodovém pojištění ve správním soudnictví je tarifní hodnotou 5 000,- Kč. Ve smyslu ustanovení § 7 bod 3 této vyhlášky činí sazba za jeden úkon právní služby 1 000,- Kč. Krajský soud vycházel z toho, že zástupce žalobkyně požadoval náhradu nákladů za 5 úkonů právní služby, a to konkrétně převzetí a příprava zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu), sepsání žaloby (§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu), účast na jednání posudkové komise (§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu), další porada s klientem přesahující jednu hodinu (§ 11 odst. 1 písm. c) advokátního tarifu) a účast na jednání soudu (§ 11 odst. 1 písm. d) a účast na jednání soudu (§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu). První dva úkony byly učiněny podle advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024, a tudíž sazba za jeden úkon činí 1000 Kč. Ke každému takovému úkonu právní služby náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu, ve znění účinném do 31. 12. 2024). Za účast na jednání posudkové komise, další poradu s klientem přesahující jednu hodinu a účast u jednání u soudu již náleží odměna podle § 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bod 5 advokátního tarifu, ve znění účinném od 1. 1. 2025, přičemž odměna za jeden úkon činí v takovém případě 4 620 Kč. K takovému úkonu pak náleží náhrada hotových výdajů ve výši 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu, ve znění účinném od 1. 1. 2025). Celkem tedy na odměně za právní zastupování náleží částka 17 810 Kč. Jelikož zástupce žalobkyně soudu doložil, že je plátcem DPH, soud odměnu o částku připadající na tuto daň (21 %) zvýšil. Celkem tedy na odměně za právní zastupování náleží částka 21 550, 10 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

V Brně dne 11. září 2025

JUDr. Petr Polách v. r.
samosoudce